

זיכוי הרבים

אנו מתכוננים להוציא עלונים צבעוניים ומורחבים לכבוד יום העצמאות ולקראת שבועות. נשמח לקבל תרומות; המבקשים להתברך בפרנסה, בבריאות ופרי בטן, או המבקשים להנציח יקיריהם – יואילו לפנות לאוסי, אברהם שפירא 4, נתניה – 09-8335016 **תזכו למצוות!**

טיול ביום העצמאות

הטיול יכלול:

- סיור במחנה חיל האוויר ברמת דוד
  - סיור במחנה חיל הים בחיפה
  - המושבה הגרמנית
  - ביקור במוזיאון לציורי תנ"ך
- בתי כנסת, וועדים וחברות (מינימום 20) יכולים לפנות לאוסי 09-8335016

1. רש"י ר' ב' – "צו את אהרן ואת בניו" – אין צו אלא -----.
2. ו' ב' – בעל הטורים: כל העוסק בתורת העולה כאילו הקריב עולה. הקרבנות נקראו -----, והתורה נקראת -----, שנאמר: "הלא כה דברי כ-----" (ירמ' כ"ג כ"ט).
3. רש"י ר' ג' – ומדוע לבוש זה נקרא "מדו בד"? כי עליו להיות כ----- גופו, שלא יתהדר בבגד -----.
4. ו' י"ח – מדוע קבעה התורה אותו מקום הן לשחיטת קרבן חטאת והן לקרבן ה-----? מפני כבוד הבריות; ולו היה מקום מיוחד ל-----, היו מלבינים פניו של המקריב.
5. ו' ז' – מהו שם האש הבורעה שממנה הודלקה המנורה?
6. ו' י' – ("לא) תאפה חמץ חלקם" – בעל הטורים: סופי תיבות למפרע (משמאל לימין) -----, שלא תיאפה חמץ אלא -----.
7. ו' י"ד – בתורה – מאפים שהרבה פעמים אפויים, ובימינו – מין עוגיות ריקים.
8. ז' א' – "וזאת תורת האשם" – 5 פעמים נאמר 'אשם' כנגד 5 סוגי קרבן אשם: אשם גזלות/מ-----/שפחה חרופה/נ-----/מצורע.
9. רש"י ז' י' – "בלולה בשמן" – זו מנחת -----, "וחרבה" – זו מנחת -----.
10. ז' י"ב – "אם על תודה יקריבנו" – לעתיד לבוא כל הקרבנות בטלים, וקרבן ה----- לא בטל.
11. ז' י"ז – הרמב"ם: אסור להותיר מבשר ה-----, והמותיר אינו לוקה, "והנותר... ב-----" -----.
12. רש"י ח' ב' – "קח את אהרן" – פרשה זו נאמרה 7 ימים קודם הקמת המשכן; ז"א ב----- באדר.
13. ח' ז' – ויחגר אותו באבנט – פעמים – כדי להבין את המלה יש להפך את האותיות (=שיכול אותיות): כש=כבש, כרוב=רוכב; האשנב נקרא כך, כי דרכו נושבת הרוח; אם כן – האבנט נקרא כך, כי הוא מונח על ה-----.
14. ח' י"א – "ויז ממנו על המזבח" – איזו מידה נאה אפשר ללמוד מרש"י?
15. ח' כ"ח – "ויקטר המזבח על העולה" – באיזה בגד שימש משה?

לבותקדמים

1. התפילות – כנגד הקרבנות נקבעו: שחרית כנגד הקרבת ----- של שחר; מנחה כנגד תמיד של -----; ותפילת ערבית כנגד שריפת ה-----.
2. ראב"ע ר' ב' – "היא העולה" – נקראת כן בעבור שהיא ----- כולה על המזבח.
3. ו' י"ב – חלה החלוטה במים ואח"כ מטונגת נקראת ----- (רש"י); ואילו הראב"ע מפרש את המלה כ-----.
4. רש"י ו' כ"א – "וימורק ושוטף במים" – מלה לבשמים וקוחים מהשורש 'מרק' היא -----.
5. ז' ח' – הכהן המקריב את העולה מקבל את ה----- כמתנה.
6. ז' י"ב – "אם על תודה יקריבנו" – 4 הם המודים על נס: יורדי ה-----, הולכי ה-----, חבושי בית האסורים וחולה ש-----.
7. ז' ט"ו – "ובשר זבח ----- שלמיו ב----- קרבנו יאכל" – מדוע? כדי שיזמין אורחים נוספים, ותהיה ההודיה מתפרסמת.
8. ז' י"ח – בשר קרבן שנאכל לאחר הזמן המיועד נקרא ----- (=מאוס).
9. ז' כ"ו – "כל דם לא תאכלו" – הרמב"ם: האוכל כזית מן הדם חייב -----; בשוגג מביא ----- קבועה... אך דם דגים ----- לאכלו.
10. ז' כ"ט ל' – "המקריב את זבח שלמיו... תביאנה" – שואלים: מדוע קרבן ה----- שונה מכל שאר הקרבנות, והוא שהמקריב במו ידיו מניף את חלקי הקרבן ולא ע"י שליח? ועונה ה'כלי יקר', שזו דרך כבוד למביא מתנה (ועוד, שקרבן זה יש בו שלמות) – שיגיש למלך את המנחה במו ידיו.
11. ז' ל"ה – "וזאת משחת אהרן ובניו" – הרשב"ם מסכם את שכרם: ה----- העולה (פס' ח'); ה----- חטאת ואשם (פס' ז'); ה----- תודה (פס' י"ד); ה----- ושוק של שלמים (פס' ל"א ל"ד); הנותרת מן ה----- (ר' ט' י"א).
12. ז' ל"ז – "וזאת התורה לעולה..." – בשבעת הימים שבהם מילא משה את ידי הכהנים וקידשם לכהונה, הם הקריבו קרבן -----.
13. ראב"ע ז' ל"ח – האם הקריבו עולה במדבר סיני?
14. ח' כ"ג – משה קידש את אהרן ע"י שנתן את הדם על 3 איברים בגופו; ומסבירים: א. על האוזן, כי היא מורה על תורת ה'; ה----- משפטיך ליעקב ו----- לישראל ("דב' ל"ג י') ב. על היד – המרמזת על 'עמוד ה-----': הכהנים בעבודתם מקריבים ומביאים לכפרת עוונות ישראל. ג. על הרגל – המכפרת על 'עמוד חסדים' ע"י הליכה מאדם לאדם, כדרך אהרן: 'אוהב שלום ו----- שלום'.
15. רש"י ח' ל"ד – "צוה ה' לעשות" – מה הקשר בין הכהן הגדול בעבודת יוה"כ לבין הכהן השורף את הפרה?
16. מספר טעמים ניתנו לשם השבת שלפני פסח – הנקראת שבת ה-----, בין היתר, כי בסוף ההפטרה (מלאכי ג') אנו קוראים: "הִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' ה----- וְהַנִּזְרָא"

פרשנות – ר' אברהם אבן עזרא – 'כוכב' ללא מזל

של הראב"ע, ודמעות החלו שוטפות את פניו. "מה זה ועל מה זה?!" בכה במר נפשו. "מי היה מאמין, שידידי הטוב והמיטיב יהיה מסוגל לעולל לי כזאת, על לא עוול בכפי?" כל הלילה בכה הראב"ע בכי תמרורים על צרתו הגדולה, ולא נתן תנומה לעיניו לרגע קט. והנה לפנות בוקר, נפתחה הדלת לפתע, ובפתח ניצב הרמב"ם ככבודו ובעצמו. "מה שלומך, ידידי?" פנה אל הראב"ע

באופן מוזר. אך הביט בפניו, הסב את ראשו ממנו ואף לא ברכו לשלום, גם כאשר התלונן הראב"ע על הכאבים בעיניו, לא התייחס הרמב"ם לדבריו כלל, אלא פנה למשרתו וציווה עליו לאמור: "לך וסגור את האיש הזה בדיר הבהמות, כי כך נאה וכך יאה לו". המשרת רץ מיד למלא אחר פקודת אדוניו, וחיש הובלה הראב"ע אל הדיר ונכלא שם מאחורי דלתים וברית. אנתה כבדה פרצה מליבו

מספרים, כי ידידות עזה נרקמה בין הרמב"ם לראב"ע. כל משך שהותו של הראב"ע בקהיר, היה יוצא ובא בביתו של הרמב"ם ומקבל ממנו את כל הדרוש לו. פעם אחת חש הראב"ע בעיניו תחילה ניסה לטפל בעצמו במחושיו, אך כאשר הלכו וגברו כאביו, החליט לבקש את עזרת ידידו הרופא. אולם בבואו אל הרמב"ם צפתה לו אכזבה מרה. הפעם, שלא כהרגלו, התנהג עמו ידידו

